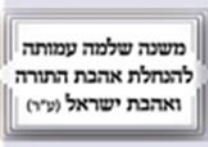

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)
מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטטנעט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת כ"ק אדמו"ר ישראל ניסן בהרה"ק דוד משה זצוק"ל מקרעטשניף הרב אריה ב"ר יעקב שכטר זצ"ל

משנה ג'

עם קרבן התודה מביאים ארבעים לחמים, עשרה מהם חלות לחם חמץ, ושלושים מצות שמורכות משלושה סוגים - עשר חלות מצות, עשרה ריקי מצות ועשר חלות מורכות. כל הלחמים הללו מתקדשים בזמן ששוחטים את קרבן התודה.

הַתּוֹדָה מְפַגֵּלֶת אֶת הַלֶּחֶם היינו שאם קרבן התודה נעשה פיגול, גם הלחמים שהובאו עם הקרבן מקבלים דין פיגול, **וְהַלֶּחֶם אֵינוֹ מְפַגֵּל אֶת הַתּוֹדָה** כפי שהמשנה מסבירה מיד. **פִּיצָד** הלחם אינו מפגל את התודה, **הַשּׁוֹחֵט אֶת קַרְבַּן הַתּוֹדָה** במחשבה **לְאָכּוֹל מִמֶּנָּה** מן הקרבן **לְמַחֵר** היינו במחשבת חוץ לזמנו, שכן קרבן תודה נאכל ליום ולילה - **הִיא** קרבן התודה **וְהַלֶּחֶם** שהובאו עם הקרבן נעשים **מְפַגְלִין** ומי שיאכל מהם חייב כרת. אבל אם שחט את קרבן התודה במחשבה **לְאָכּוֹל מִן הַלֶּחֶם** שהובא עם התודה **לְמַחֵר** היינו במחשבת חוץ לזמנו, אין מחשבה זו מפגלת את הקרבן עצמו - אבל **הַלֶּחֶם מְפַגֵּל** היינו שלחמי התודה הם פיגול, **וְהַתּוֹדָה אֵינָה מְפַגֵּלֶת** לפי שקרבן התודה הוא העיקר והלחם טפל לו ואין הטפל מפגל את העיקר. **הַכֶּבֶשִׁים** שני הכבשים שמביאים בחג השבועות **מְפַגְלִין אֶת הַלֶּחֶם** שתי הלחם שמביאים עם כבשי החג, **וְהַלֶּחֶם** שתי הלחם **אֵינוֹ מְפַגֵּל אֶת הַכֶּבֶשִׁים** את כבשי החג. **פִּיצָד** הכבשים מפגלים את הלחם, אך הלחם אינו מפגל את הכבשים. **הַשּׁוֹחֵט אֶת הַכֶּבֶשִׁים** שתי כבשי החג במחשבה **לְאָכּוֹל מֵהוֹן לְמַחֵר** היינו במחשבת חוץ לזמנם, שכן כבשי עצרת נאכלים ליום ולילה - **הֵם** כבשי החג **וְהַלֶּחֶם** ושתי הלחם נעשים **מְפַגְלִין**. אבל אם שחט את שני כבשי החג במחשבה **לְאָכּוֹל מִן הַלֶּחֶם** שתי הלחם **לְמַחֵר** במחשבת חוץ לזמנם - **הַלֶּחֶם** שתי הלחם **מְפַגֵּל** נעשות פיגול, **וְהַכֶּבֶשִׁים אֵינוֹ מְפַגְלִין** לפי שהלחם הוא טפל לקרבן ואין טפל מפגל את העיקר.

רבינו עובדיה מברטנורא
התודה מפגלת את הלחם - שהלחם בא בשביל התודה והוא טפל לה, ואין התודה טפילה ללחם. וכן שני כבשים של עצרת, שתי הלחם הבאים עימם הם טפלים לכבשים ואין הכבשים טפלים ללחם, והעיקר מפגל הטפילה ואין הטפילה מפגל העיקר. ואי אשמועינן תנא האי דינא בתודה, ולא אשמועינן בכבשים של עצרת, הוה אמינא התם הוא דכי מפגל לחם לא מפגלא תודה משום דלא הווקקו בתנופה עם החלות, אבל כבשים דהווקקו בתנופה עם החלות דכתיב (ויקרא כ"ג) "והניף הכהן אותם על לחם", אימא כי מפגל לחם לפגלו נמי כבשים. ואי תנא כבשים, הוה אמינא התם כי מפגלי כבשים מפגל לחם משום דהווקקו זה עם זה בתנופה, אבל תודה דלא הווקקו אימא כי מפגל בתודה לא מפגלי בחלות, צריכא.

משנה ד'

כאשר מקריבים קרבנות עולה ושלמים, מביאים איתם גם מנחת נסכים, המורכבת מסולת ויין.

הַזֶּבֶח הקרבן **מְפַגֵּל אֶת הַנְּסָכִין** שבאים איתו, היינו שאם הקרבן נעשה פיגול, גם הנסכים שבאו עם הקרבן מקבלים דין פיגול, וזה בתנאי ... **מִשְׁקָדְשׁוֹ בְּפִלִי** שהנסכים היו מונחים כבר בכלי שרת ונתקדשו בזמן מחשבת הפיגול **דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר** לפי שרבי מאיר סובר שזריקות דם הקרבן על המזבח מתירה להקריב את הנסכים על המזבח, והואיל ולנסכים יש 'מתיר' הם מקבלים דין פיגול, אם עשה אחת מהעבודות בקרבן במחשבת חוץ לזמנו*. **וְהַנְּסָכִין אֵינוֹ מְפַגְלִין אֶת הַזֶּבֶח** ומיד המשנה מבארת דין זה. **פִּיצָד** באיזה מקרה הנסכים מקבלים דין פיגול, ואילו הקרבן אינו מקבל דין פיגול **הַשּׁוֹחֵט אֶת הַזֶּבֶח** הקרבן במחשבה **לְאָכּוֹל מִמֶּנּוּ לְמַחֵר** היינו לאחר הזמן שהדבר מותר (מחשבת חוץ

רבינו עובדיה מברטנורא
הזבח מפגל את הנסכים - והשותה מהן ענוש כרת. **משקדשו בכלי** - לאחר ששמו אותם בכלי שרת, שהכלי מקדשן קדושת עולם דשוב אין להם פדיון. **דברי רבי מאיר** - דרבי מאיר סבר שנסכים מתפגלים, לפי שהדם של הזבח הוא שמכשיר ומתיר אותן למזבח, והואיל ויש להן מתיר, מתפגלים

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

במחשבת חוץ לזמנו.
וחכמים פליגי עליה בפרק
בית שמאי במסכת זבחים
ודף מ"ד ואמרי שהנסכים
אין להם מתיר, לפיכך אין
מתפגלין. ואין הלכה כרבי
מאיר.

לזמנו) - הוא הקרבן ונסכיו והנסכים שבאו איתו מַפְגְּלִין מקבלים דין פיגול, ומי שיאכל מהקרבן,
או מהנסכים חייב כרת. ואם חשב בזמן השחיטה לְהַקְרִיב מִן הַנְּסָכִין לְמַחֵר היינו לאחר הזמן
שהדבר מותר - הַנְּסָכִין מַפְגְּלִין הנסכים מקבלים דין פיגול ע"י מחשבה זו, וְהַזְבַּח אֵינוֹ מַפְגֵּל
אבל הקרבן עצמו אינו מקבל דין פיגול לפי שהנסכים טפלים לקרבן ואין הטפל מפגל את העיקר.

*ברם חכמים חולקים על רבי מאיר וסוברים שאין לנסכים 'מתיר' לפי שיכול אדם להקריב את הבהמה ביום אחד ולמחרת להביא את
הנסכים, ומכאן שאין לנסכים מתיר, אלא הם מתירים את עצמם, וההלכה היא שדבר שאין לו 'מתירים' אינו מקבל דין פיגול.

by Getty